

[Christmas Møller.]

vende denne Fremgangsmaade, som Forholdet er det — det understregedes ogsaa i meget høj Grad af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde —, at nogen Realitetsforskel mellem det Forslag, den højtærede Statsminister fremlagde den 5. Oktober, et Forslag, der i sin Oprindelse var Kommissionens, og Forslaget efter at Ændringerne til anden Behandling foreligger, nogen Realitetsforskel i selve Opbygningen er der jo ikke. Man har Lov til at sige, at den Behandling, som Folketingsudvalget har givet Forfatningsforslaget, har været overmaade omhyggelig, og jeg vil gerne medunderskrive, ogsaa ved at sige det her, de Udtalelser, Ordføreren kom med om den sagkyndige Bistand, som Udvalget har modtaget, maaske ikke mindst fra Rigsdagens Embedsmænd. I og for sig var der ogsaa netop med Hensyn til Gangen i Rigsdagens Arbejde, Forhandlingsgangen, som den skal forme sig under de nye Forhold, god Anledning til i ganske særlig Grad at gennemgaa dette i Folketingsudvalget, efter at de store Retningslinier var lagt i Forfatningskommissionen.

Jeg skal derefter vende mig til de enkelte Spørgsmaal og Ændringer, som jeg skal gøre Bemærkninger om.

Jeg skal først sige om Ændringerne i Rigsdagsordningen, at vi har her udarbejdet Ændringer, hvorefter Den Forenede Rigsdag kommer til at bestaa af 210 Medlemmer i Stedet for af 205. Jeg kunde forstaa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen overordentlig gerne vilde i Diskussion navnlig med de Konservative og ogsaa særdeles gerne vilde kaste et mystisk Skær over mange af de Forhandlinger, der er foregaaet, idet det ærede Medlem sagde: Ja, men hvem er det, der har fundet paa Tallet 205? — det faar vi nu lige med eet at vide! Lad mig sige til det ærede Medlem, at han kan slaa efter i Forfatningskommissionens Betænkning Side 39—40, og der vil han se, at de konservative Forfatningskommissionsmedlemmer den 10. Februar fremlagde en Skitse A og en Skitse B, som havde 204 Rigsdagsmænd, 68 i Landstinget og 136 i Folketinget, det er 204, og med det rigstingsvalgte Medlem fra Færøerne er det 205. Der er aldeles ikke noget mystisk i dette. Det ærede Medlem har selv overværet, da Tallene 204 og 205

blev meddelt. Og saaledes vil det ærede Medlem kunne dykke ned ogsaa paa andre Omraader i Forfatningskommissionens Betænkning — jeg skal senere være ham en Pegepind i saa Henseende. Der er aldeles ikke noget som helst mystisk i, hvorledes dette er opstaaet nemlig: et dobbelt saa stort Folketing som Landsting.

Man ønskede saa en Udvidelse, og ogsaa dette skulde der være noget mystisk ved. Hvis det ærede Medlem dermed gerne vil have frem, at Regeringspartierne og de Konservative for sig har forhandlet om Grundloven, skal jeg saamænd gerne sige det til det ærede Medlem: ja, det har vi; det troede jeg i øvrigt han og hele Offentligheden vidste i Forvejen. Med Hensyn til Udvidelsen fra 205 til 210 troede jeg, det ærede Medlem vidste, at dette maatte være en Udvidelse, som fulgte Ønsker fra Venstre med Hensyn til Landsdelenes Repræsentation, Ønsker, som det ærede Medlem havde argumenteret for nogle faa Minutter i Forvejen. Ja, men hvorfor kritiserer saa det ærede Medlem? Er det for at understrege, at det ærede Medlem i denne Sag overhovedet ikke kan noget som helst andet end drage Omsorg for at staa udenfor?

Vi har skabt en Rigsdagsordning, ogsaa ved de Ændringer, der her er blevet udarbejdet, som efter vor Opfattelse i enhver Henseende klart og tydeligt angiver, hvorledes Stillingen skal være. I Den Forenede Rigsdag falder den politiske Afgørelse, i Den Forenede Rigsdag afgøres Landets Politik. I de to Ting foretages den saglige Behandling af Sagerne, og saaledes som Tingene er formet, vil Regeringen simpelt hen være tvunget til at give *begge* Rigsdagens Ting mere Arbejde end i Dag.

Med Hensyn til Rigsdagsordningen i øvrigt vil jeg gerne sige, at Bestemmelsen i Venstres Forslag § 29 c synes jeg burde være udformet lidt nærmere. Hvem er det, man vil berøve Valgretten? Skal der ikke i Grundloven klart og tydeligt staa, hvem det er? I hvert Tilfælde kan man vist sige, først og fremmest til Partiet Venstre, naar det drejer sig om Udvidelse af Valgretten, at det Spørgsmaal skulde de have tænkt paa i 1933, da de sammen med Regeringspartierne over Socialreformen foretog en meget betydelig Udvidelse af Valgretten. Derfor kan jeg ikke se anderledes paa Venstres Stilling og paa